

ISSN 2076–1554

Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ВГО Українська академія наук

Видавництво «Гілея»

Гілея

Науковий вісник

Випуск 143 (№ 4)
Ч. 1. Історичні науки

Київ – 2019

Збірник засновано 2004 року. Вихід з друку – щомісячно

Фахове видання
з історичних наук затверджено наказом Міністерства освіти і науки України
№ 1328 від 21 грудня 2015 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації: серія КВ № 22632-1253МП від 24 квітня 2017 року

Друкується за рішенням:
Вченої ради Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
(протокол № 10 від 18 березня 2019 р.)

Збірник входить до міжнародних баз

Google Scholar; Index Copernicus (Польща); EBSCO Publishing, Inc. (USA); SIS (Scientific Indexing Services) (USA); InfoBase Index (Індія).

Шеф – редактор:

Андрющенко В. П., д-р філос. наук, проф., член – кор. НАН України, акад. НАПН України (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Головний редактор:

Вашкевич В. М., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Співредактори:

Кивлюк О. П., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Муляр В. І., д-р філос. наук, проф. (Україна, Житомир)

Редакційна рада:

Андрющенко В. П., д-р філос. наук, проф., член – кор. НАН України, акад. НАПН України (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Вашкевич В. М., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Зеленков А. І., д-р філос. наук, проф. (Білорусь, Мінськ)
Колесник В. Ф., д-р іст. наук, проф., член-кор. НАН України (Україна, Київ)
Мирзаянян Р., д-р іст. наук, проф. (Армения, Ереван)
Михальченко М. І., д-р філос. наук, проф., член – кор. НАН України (Україна, Київ)
Рафальський О. О., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)
Савельєв В. Л., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Солдатенко В. Ф., д-р іст. наук, проф., член-кор. НАН України (Україна, Київ)
Степанко М. Т., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ)

Редакційна колегія з історичних наук:

Войцехівська І. Н., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)
Дробот І. І., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Журба М. А., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Лазько Г. Г., д-р іст. наук, проф. (Білорусь, Гомель)
Лисак В. Ф., д-р іст. наук, проф. (Україна, Маріуполь)
Мезга М. М., д-р іст. наук, проф. (Білорусь, Гомель)
Михайлук В. П., д-р іст. наук, проф. (Україна, Старобільськ)
Стоян Т. А., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Сушко О. О., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Червага Л. М., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Шаповал Ю. І., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)

Гілея: науковий вісник. – К. : «Видавництво «Гілея», 2019. – Вип. 143 (№ 4). Ч. 1. Історичні науки. – 255 с.

Концепція збірника базується на багатоплановому науковому висвітленні проблем сучасної науки в умовах полікультурного глобалізаційного суспільства. Основні рубрики охоплюють галузі історичних, філософських та політичних наук. Розрахований на фахівців гуманітарних та соціально-політичних наук.

ЗМІСТ

ІСТОРИЧНІ НАУКИ

Братусь І. В., Михалевич В. В., Гунька А. М. Київські місяці вшанування видатного авіаконструктора Олега Костянтиновича Антонова	7
Булгаков Ю. В. Науково-педагогічна діяльність академіка А. Д. Коваленка	9
Тетіманчук М. П. Організація частин і з'єднань та методи відбору особового складу військ СС в роки Другої світової війни (1939–1945 рр.)	13
Голик М. М., Гінда С. М. Сутність та зміст професійної етики офіцера Збройних сил України	19
Григорук Н. А. Формування осі берлін–Рим–Токіо напередодні Другої світової війни	24
Hural O. Historiography and documents of Ukrainian Prosvita (Історіографія та документи української Просвіти)	28
Дамадюк Ю. Г. Державно–церковні взаємини на Півдні України: налагодження контактів та протистояння (1991–2010)	30
Дудка Я. В. Правовідносини між козацькою старшиною Слобожанщини на фоні змін судової системи Російської імперії у другій половині XVIII – у першій половині XIX ст.	34
Заторський о. Н. Родина Солтана за свідченням «Послання Мисайлі до папи Сикста IV»	37
Корзун О. В. Український науково-дослідний інститут землеробства під час німецької окупації в роки Другої світової війни	43
Король Н. М. Поліконфесійність в національній державі: історіографія церковно–державних стосунків у міжвоєнній Польщі	49
Костюк Л. В. Міграційна політика Данії другої половини ХХ – початку ХХІ століття	54
Кретович А. О., Громова Н. О. Старообрядницька обшина міста Києва: основні етапи становлення та регіональна специфіка	60
Куницький М. П. Штрафні санкції в системі економічної експлуатації місцевого населення на теренах Райхскомісаріату «Україна» (1941–1944 рр.)	66
Кургасла С.-К. В. Міфологія материнського божества ранніх культур Середнього Азії та його взаємозв'язок з культом води	71
Куриляк В. В. Соціальна доктрина Адвентистів сьомого дня як фактор впливу на суспільно–освітні процеси України	76
Лизень Е. В. Пітання Східної Галичини на Паризькій мирній конференції 1919 р.	82
Мамроцька О. А. Інтерпретація участі жінок України у військових діях на фронтах Другої світової війни	88
Марченко С. Д. Законодавчі засади початкового періоду аграрної реформи в Україні (1990–1994 рр.)	93
Матвієнко Л. В. Роль колонізаційних процесів у формуванні поліетнічного населення північного Причорномор'я	98
Makhmudova Vafa Azbar. The burial of the ancient population of «Mugan Plain» of Azerbaijan (Поховання давнього населення «Муганської рівнини» Азербайджану)	102
Мельник В. В. Науково-організаційні та методологічні основи розвитку племінної справи у птахівництві в Українській РСР у 1964–1991 рр.	107
Михайлюк М. В. Ідейні витоки антисемітської складової ідеології нацизму	112
Мінасян Р. А. Історичний розвиток ШОС у 2001–2015 рр.	120
Мірошничанко–Гусак Л. А. Діяльність етнографічного відділу Волинського музею у 1929–1939 рр.	125
Міщенко М. Г. Історичні чинники формування дипломатичної служби України другої половини ХХ ст.	130
Міщук І. С. Стиль та особливості викладу історичного матеріалу в праці Григорія Турського «Historia Francorum»	133
Moiseeva T. M. Статутні принципи та форми діяльності Товариства надання дешевих квартир та іншої допомоги нуждененим жителям Санкт-Петербургу	137
Назаралиева А. М. Об отношении азербайджанцев к евреям в годы Второй Мировой войны (Про становлення азербайджанцев до євреїв в роки Другої світової війни)	141
Ніколаєва Н. Б. Репресований ректор Київського державного університету Беляєв Федір Іванович	144
Німічук А. В. Медійний аспект українсько–польських суперечок навколо місця національної пам'яті	148
Олійник В. В. Календарна обрядовість українців Закарпаття в монографії та періодичних виданнях краю	152
Орловський Л. О. Участь євреїв Подільської губернії в розвитку промисловості в другій половині ХХ – на початку ХХІ ст.	157
Перещ В. М. Melisa, ekera, wo, rawaketa за даними тексту таблиці РУ An 724	162
Пилипчук О. О. Становлення та розвиток інституту екстрадиції в Україні (ІІ половина ХІХ ст.)	166
Прокопанко Л. І. Науково-дослідна діяльність кафедри бібліотекознавства: витоки становлення і розвитку (1968–2003)	171
Радченко І. Г. Умови діяльності благодійних організацій з порятунку єврейського населення Польщі під час Другої світової війни	177
Сініцький А. Ц. Державотворча роль західно-української науково–освітінської еліти доби Української революції 1917–1921 рр.	184
Слотюк П. В. Фактор довіри в українсько-російських відносинах 1991–2014 рр.	189
Соф'як Н. В. Ставлення українського селянства Київської губернії до польського повстання 1863–1864 рр.	193
Таравська Я. В. Становище українських емігрантів в Польщі у міжвоєнний період (1920–1939 рр.)	200

УДК 94(438)

**МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДАНІЇ ДРУГОЇ
ПОЛОВИНІ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

**DENMARK'S MIGRATION POLICY
SECOND HALF OF THE XX – BEGINNING
OF THE XXI CENTURY**

Костюк Л. В.,
кандидат історичних наук, доцент
кафедри всесвітньої історії та релігієзнавства,
Тернопільський національний педагогічний
університет ім. В. Гнатюка (Тернопіль, Україна),
e-mail: lvkostyuk@ukr.net

Kostyuk L. V.,
*candidate of historical sciences, associate professor
of department of world history and religious studies,
Ternopil national pedagogical university, the name
of V. Gnatyuka (Ternopil, Ukraine),
e-mail: lvkostyuk@ukr.net*

Зроблено спробу проаналізувати міграційне законодавство Данії. Спираючись на основні стадії міграційних потоків до держави, способи в'їзду та розрізано постійні зміни щодо міграційної політики. Акцентовано увагу на дослідженнях основних нормативних документів, котрі розкривають динаміку міграційного законодавства.

Ключові слова: міграція, Європейський Союз, інтеграція, мігранти, міграційна політика.

An attempt is made to analyze the Danish migration legislation. Firstly, the main stages of migration flows to the state, the ways of entry and the constant changes concerning migration policy are revealed. The emphasis is placed on the study of key normative documents that reveal the dynamics of migration legislation.

Keywords: migration, European Union, integration, migrants, migration policy.

Міграційна політика в європейських країнах є важливим чинником гарантії національної безпеки держав Европейського Союзу. Від виваженої міграційної політики залежить політична, економічна та соціальна стабільність у суспільстві і саме на основі соціально-економічних показників розвитку країни можна оцінювати силу чи слабкість окремої держави, європейської спільноти, світу загалом. У зв'язку із активізацією міграційних процесів та напливом біженців у Європу загострюються проблеми, пов'язані із подальшим соціально-економічним розвитком держав та стабільністю іхніх політичних систем. Тому міграційне законодавство потребує постійного вдосконалення відповідно до потреб доби.

Зауважимо, що Королівство Данія протягом останніх десятиліть постійно змінює своє міграційне законодавство. Урядові після країни працюють в напрямку вдосконалення таких основних питань: загальна безпека, економічна вигода та оптимізація підтримки мігрантів. Аналіз міграційних процесів Данії та реакція уряду на них стали метою нашої наукової розвідки. Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання низки завдань: вивчення способів в'їзду в країну; дослідження нормативних документів, котрі визначають статус мігрантів, динаміка міграційного законодавства.

Порушена проблема знайшла відображення у різноманітних наукових студіях та журналістських

аналітичних працях. Міграційна політика Данії, її переваги та недоліки, особливості адаптації переселенців у датському суспільстві стали предметом нашого дослідження С. Галлін [5], С. Панкратова [18], Н. Тарасенко [20], І. Прокурікова [21].

Міграційне законодавство Данії містить певні відмінності від законодавства інших Нордических країн. Так, Фінляндія, Швеція та Норвегія на сучасному етапі підтримують політику мультикультурізму (при цьому зберігаючи певні культурні відмінності). Щодо Королівства, то таку політику його уряд не сквалює, оскільки упродовж останніх років збільшився потік мігрантів, а іхні культурні особливості не адаптувалися в місцевому суспільстві.

Характерним для Данії є те, що до початку ХХІ століття в країні прослідовувалися міграційні потоки невисокої активності порівняно з іншими країнами Європи. Із 1954 р. в Данії одержували дозвіл на тимчасове проживання (без спеціальних дозволів) громадяни із інших Скандинавських країн. Таке ж право одержали в 1973 р. громадяни країн Європейського Союзу (тривалість тимчасового проживання була обмежена – терміном до 6 місяців).

До 1967 р. процентний відсоток мігрантів був незначний, невеликим був і спектр країн-донорів мігрантів (лише із США та сусідніх країн). Згодом ситуація змінилася, уряд прийняв рішення збільшити кількість переселенців. Основною причиною такого рішення став запит на дешеву роботу в багатьох галузях промисловості. Проте ситуація в середині 70-х років ХХ століття почала змінюватися, адже постійні економічні кризи поширили в суспільстві негативне ставлення до іноземців. Ця тенденція набула особливої ваги в 90-х роках ХХ століття, коли чисельність іноземних громадян на території держави, що постійно зростала, сягнула 8,4% від загальної кількості населення.

Дослідивши міграційну політику Данії, зауважимо, що в Королівстві сформувалося сприятливе середовище для мігрантів. Окреслена ситуація детермінована такими чинниками: високим рівнем економічного розвитку цієї країни, можливістю працевлаштуватися, високою тарифікацією праці, можливістю отримати освіту. Тому датський уряд розпочав політику регулювання міграційних потоків. Цим питанням у Королівстві опікується Міністерство у справах біженців, імміграції та інтеграції (з 2001 р. ця установа відповідає за питання інтеграції мігрантів та за розробку законопроектів в сфері міграції). Датська міграційна служба (розглядає заяви громадян, котрі хочуть в'їхати на територію країни, дає дозволи на працевлаштування, навчання та видає короткотривалі візи). Апеляційна рада у справах біженців (розглядає скарги від осіб, котрим відмовили в одержанні дозволу на перебування в країні). Ресурсний центр для інтеграції та Датський центр оцінки зарубіжної кваліфікації (допомагає мігрантам знайти роботу згідно іхніх документів

про освіту, сприяє визнанню дипломів). Окремо слід згадати неурядову організацію – Датську раду біженців (засновану 1956 р.). Основними завданнями цієї інституції є захист прав біженців, супільна підтримка, пошук шляхів для вирішення проблем біженців [12, с. 34].

Датські урядовці виділи декілька легальних шляхів для тимчасової або постійної легалізації мігрантів у країні (отримання громадянства для осіб, що прожили в країні не менше дев'яти років): воз'єднання сімей, усвідчення неповнолітніх дітей іноземців, працевлаштування (за наявності довгострокового контракту із роботодавцем у Данії), навчання, індивідуальна трудова діяльність у різних видах промисловості, вибір Данії як місця життя для заможних громадян інших країн, що входять в ЄС.

Згідно датського міграційного законодавства, кожен прибулій на територію держави протягом 8 днів обов'язково повинен звернутися до органів місцевого самоврядування в тій провінції, де він планує перебувати, щоб отримати дозвіл на перебування. Тривалість перебування на території держави визначається згідно візи (запит на одержання візи може розглядатися Посольством Данії 3–4 місяці) і не може перевищувати три місяці. Після реєстрації іммігрант одержує дозвіл на проживання та посвідчення особи-іноземця, котре систематично (згідно умов перебування в країні) потрібно поновлювати. Для посилення заходів безпеки із 20 травня 2012 р. було прийнято видавати картки-дозволи на проживання, на яких повинна бути цифрова фотографія, відбитки пальців та підпис (від користування такими картками звільнялися лише діти до шести років) [9, с. 3].

Дещо інші (спрощені) вимоги висунуті до громадян ЄС. Вони автоматично отримують дозвіл на проживання від трьох до п'яти місяців. Цей дозвіл може бути продовжено на три місяці, якщо особа офіційно влаштувалася на роботу. Щодо дозволу на працевлаштування, то цей документ датським урядом виділяється на рік з можливістю продовження, а загальний термін перебування в країні не повинен перевищувати тривалість трудового контракту. Для менеджерів вищої ланки, вчених, викладачів можливе отримання дозволу на 3 роки, також у разі активної співпраці міграційна служба розглядає варіант продовження дозволу (до 4-х років). Для таких категорій робітників дозволяється проживання в Данії разом зі своєю сім'єю [9, с. 3]. Також у Данії прийнято видавати візу на навчання на весь період без щорічного продовження, проте гострові або довгострокові візи видаються тільки за наявності запрошення.

Окремо слід виділити візи аираг «на рівних правах», котрі практикуються на території Данії. Ці вид віз дає можливість молодим особам жити в датських родинах. Метою аирага є поліпшення мовних або професійних здібностей, а також розширення культурного горизонту. Переважно молоді люди беруть участь у домашніх роботах по господарству (наприклад, прибирання, прання

одягу, готовування їжі, догляд за дитиною). Тривалість такої візи зазвичай 18 місяців, але не більше, ніж термін контракту, укладеного з працевладцем. У виняткових випадках, дозвіл на проживання може бути подовжено ще на 6 місяців, тобто загальний строк перебування в Данії може становити 2 роки [1, с. 3].

Туристам, навіть за наявності візи, можна до країни не потрапити, бо на кордоні потрібно, крім документів, довести свою фінансову незалежність (одержати законним шляхом): представити готівку (50 євро на кожен день перебування), дорожні чеки, кредитні картки, оригінал офіційного запрошення або робочий контракт, банківські виписки та докази про професійну діяльність.

Зауважимо, що право на воз'єднання сімей мають чоловік або дружина (якщо обом більше 24 років, також необхідно представити свідоцтво про шлюб, свідоцтво про партнерство), діти (від 15 до 18 років або ті, що перебувають під опікою датських батьків), батьки не старші за 60 років (котрі не мають в Данії інших родичів, які могли б надавати їм допомогу) [4, с. 2]. Необхідно зазначити, що за програмою воз'єднання сім'ї відразу надається право на проживання терміном на 1 рік, а після 7 років проживання, за умови повного проходження імміграційного процесу, складання мовного іспиту та відсутності проблем із законом можна отримати статус постійного жителя Данії. Ще в Данії зберігається вимога фінансової та майнової стабільності – на рахунку мігрант, який претендує на постійне проживання в країні, мусить мати мінімально 50 тисяч датських крон і 20 м² житлової площини на кожну особу, для того, щоб сім'я могла існувати в нормальних умовах. Після завершення процедури відновлення сім'ї дитина через рік отримує право на проживання до 18 років і повинна мешкати тільки разом з батьками. Усі документи про воз'єднання сім'ї подаються до Служби імміграції Данії [3, с. 3]. Ще одним нововведенням є те, що, починаючи з 2011 р., подружжю та дітям/батькам, що бажають об'єднатися зі своїми родичами, обов'язково двічі відвідати країну і лише претендувати на дозвіл постійного проживання.

Статус студента бельгійського вишого навчального закладу – це ще один спосіб легального перебування в країні. Для того, щоб вийти навчатися в Данію, необхідно отримати візу не шенгенську, а довгострокову національну, котра дозволить перебувати в країні весь термін навчання. Такий вид візу, за датським законодавством, не передбачає дозволу на працевлаштування, проте студент отримує право на проживання та певні перспективи отримання роботи після завершення освітньої програми. Подати заявку на візу можна тільки після отримання запрошення від датського навчального закладу, в якому підтверджується факт зарахування на навчання. Обов'язковим фактором при зарахуванні є знання англійської мови (на рівні TOEFL – не менше 550 балів або IELTS – не менше 6,0 балів). Спершу студенти рік навчаються на підготовчих курсах (вивчення датської мови), а

згодом стають повноправними студентами. Якщо платити за навчання потрібно буде самостійно (від 6 до 16 тис. євро в рік), то у візовий відділ необхідно надати гарантії фінансової спроможності або самого студента, або його батьків, або особи, котра спонсорує навчання [16, с. 2]. Також під час навчання студенти можуть підробляти (до 15 годин упродовж тижня). Ще одним позитивним моментом навчання в Данії є те, що магістратуру студенти можуть закінчити і в іншій країні ЄС.

Ще однією можливістю легального перебування на території Данії є шлюб із громадянином країни. Якщо мігрантуклав шлюб згromадянином Данії або особою, має посвідку на проживання в цій країні, то він автоматично отримає право на проживання. Однак необхідно, щоб шлюб відповідав законодавству і був укладений за обоюдною згодою із однією єдиним метою – створення сім'ї. Крім цього, членам подружжя повинно бути не менше 24 років. Щодо фінансової складової, то один із подружжя (той, що є громадянином Данії або має право на проживання терміном не менше трьох років) повинен обов'язково мати постійний дохід і заставу в 50 тисяч крон, а також власне або орендоване житло (в розрахунку 20 м² на особу). Сама процедура отримання дозволу на проживання для подружжя, значно спрощена, бо претенденти складають лише мовний тест упродовж півроку після одержання права на проживання. Якщо шлюб не зареєстрований офіційно, то пара повинна прожити разом не менше 18 місяців. Хоча з 2012 року під впливом того, що різко посилилася міграція в Данію та збільшилася кількість очоків отримати право на проживання у такий спосіб, були внесені зміни в імміграційні закони. Імміграційні служби перевіряють зареєстрований або цивільний шлюб. Отриманий статус може бути анульований, якщо виявиться, що шлюб фіктивний [4, с. 2].

Бізнес-імміграція у Данію вимагає певних фінансових затрат. Так, для початку уряду країни потрібно представити певний бізнес-план та покласти на рахунок в банку 50 тис. євро, відкрити ряд робочих місць. Спочатку право на проживання урядом дається на один рік, згодом – пролонговується протягом трьох років [13, с. 4].

У Данії сьогодні діє декілька легальних програм, спрямованих на легітимізацію праці та оформлення права на проживання: Програма Зелена карта (The Danish Green Card), Програма Позитивний список (The Positive List), Програма Гранічний оклад (The Pay Limit). Так, за Програмою Зелена карта (нові заявки не приймаються з 10 червня 2016 року) іммігрант отримував посвідку на проживання (на два роки) і можливість працевлаштування без попереднього дозволу на роботу. Для цього уряд розробив спеціальну балльну систему і мігрант мусить набрати не менше 100 балів: оцінюється освіта, рівень володіння мовою, адаптація, вік (до 35 років). Ще потрібно мати медичне страхування, підтвердження фінансової спроможності (17,5 тис. євро/особу). Також при певній фінансовій спроможності (дохід 42,5 тис. євро в рік) через 12 місяців мігрантові дозволяється перевести сім'ю

[19, с. 5]. Щодо програм Позитивний список та Гранічний оклад, то це найбільш доступний спосіб для адаптації в країні кваліфікованих робітників, адже учасникам цих програм дозвіл на проживання дається на 4 роки, проте при цьому іхній заробіток повинен становити не менше 50 тис. євро в рік.

Процедура отримання імміграцією датського громадянства на сьогодні найскладніша в Європі. Отримати датське громадянство можливо одним із перелічених способів: при народженні (на території держави, батьки датчани), при усновленні громадянами Данії у віці до 12 років, за походженням (діти народжені до 1979 р., якщо хтось із батьків має датське підданство), в порядку декларування громадянства для громадян інших країн Північної Європи, відповідно до закону про громадянство [17, с. 2]. Ще одним способом для отримання громадянства є постійне проживання на території держави не менше дев'яти років (винятки: 8 р. – для біженців, до 6 р. – шлюб із датчаном, до 5 р. – іноземець навчається не менше трьох років в Данії), відсутність судимості, боргів, фінансова незалежність, успішно зданий тест на знання мови (PD3), культури, підписання клятви вірності країні, сплата державного збору (з 1 січня 2019 р. тариф – 510 євро). Також з 2015 року уряд Данії ухвалив законопроект, котрий допускає подвійне громадянство, що дозволить іноземцям зберегти громадянство своєї рідної країни і паспорт [23, с. 2]. Ще одним нововведенням для одержання громадянства є потискання руки мера, такий метод було затверджено 20 грудня 2018 р. Ця новинка викликала певне незадоволення мерів міст, де проживає велика кількість мігрантів. Хоча міністр з питань імміграції, інтеграції та житлового будівництва Данії Інгер С্টойберг, зі свого боку, вважає, що рукотискання – є свідченням того, що майбутній підданий приймає Данію, її порядки та закони, а також погоджується з її цінностями [21, с. 2].

Також Данія надає право проживати біженцям згідно міжнародних документів (Женевської конвенції (1951 р.), Шенгенських угод, Дублінської конвенції), а також згідно своїх законів, зокрема Закону про іноземних громадян та Закону про інтеграцію іноземних громадян. Статус біженця (а також пільги, передбачені цим статусом) в Королівстві Данії одержують громадяни, котрі зазнають переслідування у своїй країні за політичні переконання (проте ці переконання не повинні суперечити загальним правам людини та законодавству королівства), у яких в країні відбуваються військові дії, низький рівень життя [15, с. 1]. Процедура одержання статусу біженця у Данії має два етапи: перший – органи влади розглядають заявку, подану прохачем у Датський комітет у справах біженців, згідно цих заявок претендентів запрошують на співбесіду, де їм обов'язково надається безкоштовний перекладач; другий (після перевірки достовірності фактів переслідування) – ще одна співбесіда, за результатами якої іноземці одержують статус біженця і право на проживання в королівстві (через п'ять років можуть подавати

документи направо постійного проживання, а через шість – на отримання громадянства). Сама процедура вирішення питання триває 90 днів. З моменту одержання статусу біженця іноземець отримує: соціальну допомогу, дозвіл на працю, на проживання, на оренду житла. Також біженець повинен вивчити датську мову [13, с. 1].

До присвоєння статусу біженця іноземців спочатку направляють у центри, котрі фінансуються Червоним Хрестом (на території Данії є 48). Такий центр іноземець не повинен залишати довше, ніж на шість тижнів. Ті, хто його залишає на довший період, втрачають кишенькові кошти (соціальні виплати на насушні потреби). Іммігранти, котрі більше року перебувають у центрах, одержують житло. Також у ці благодійні установи забезпечують одягом, продуктами харчування та, як вже було зазначено, видають кишенькові кошти. Також претенденти на статус біженца можуть відвідувати безплатні курси датської мови (п'ять годин на тиждень), англійської мови, діти – навчатися в школі, а також для них передбачено безкоштовне медичне обслуговування.

Проте щодо біженців є і певні санкції: в лютому 2016 р. в Данії був прийнятий «Ювелірний закон», котрий передбачав вилучення коштовностей у біженців [22, с. 2]. Зauważимо, що на практиці виникають складнощі із дотриманням цього нормативного документа: уперше застосований лише 30 червня 2016 р., коли 5 іранських біженців змушені були віддати поліції 79 600 крон, а останній раз – 22 жовтня 2016 р. у прохача притулку з Іраку вилучили 8 000 крон [11, с. 4]. Згідно з «ювелірним законом», датська влада має право вилучати у біженців готівку і цінності і направляти кошти на утримання таборів для мігрантів. Цікаво, що хоча насправді було вилучено зовсім незначні суми, проте у з'язку з цим кількість біженців в Данії скоротилася до мінімуму.

У 2018 р. різкоміняється ситуація щодо біженців. Так, за деякими даними, Данія веде переговори із багатьма країнами («непривабливими») про створення таборів для біженців. Це висловлювання озвучив прем'єр-міністр Данії Ларс Люкке Расмуссен 5 червня 2018 р.: «недовзі буде запущена нова європейська система надання притулку, яка, зокрема, включатиме центри прийому біженців у країнах, що не входять у список «суміублених» серед мігрантів чи людей» [10, с. 1]. Цю датську вибірковість підтримує партія «Новий порядок». За твердженням її членів, притулок повинні одержувати лише ті біженці, котрим дає скерування ООН. Але, що характерно: біженець повинен бути не на утримуванні держави, а сам себе фінансово забезпечувати [8, с. 3]. Також за деякими даними, Данія веде переговори з Албанією про створення центрів розміщення мігрантів та біженців, котрим датський уряд надав відмову у притулку [20, с. 15].

Датський уряд 19 грудня 2018 р. приймає рішення про створення на острові Ліндгольм центру для небажаних мігрантів, але спочатку це рішення має затвердити парламент. Якщо воно буде позитивним, то більше сотні мігрантів та біженців

(котрим не дали притулку) будуть там поселені без права зміни місця проживання.

Активні зрушения міграційного законодавства Данії констатуємо на початку ХХІ століття: саме тоді відбулося прийняття Закону про інтеграцію іноземних громадян (2001 р.), Закону про іноземних громадян (липень 2003 р.), Закону про вивчення датської мови повнолітніми іноземними громадянами (травень 2003 р., курси організовують місцеві органи влади, їхня тривалість понад 20 годин та слухачі цих курсів отримують стипендію). Названі законодавчі акти спрямовані на забезпечення гарантій швидкої інтеграції іноземних громадян в датське суспільство та швидке вивчення мови. Одночасно розроблено механізми забезпечення біженців, депортациі нелегальних мігрантів, норми одержання датського громадянства та рівного становища різних етнічних груп. Також протягом 2003–2004 рр. уряд затвердив ряд законопроектів, що регулюють боротьбу із дискримінацією за етнічними критеріями, а 2004 р. був прийнятий План дій з інтеграції іммігрантів на ринку праці (передбачав вивчення мови та перекваліфікацію робітника).

На думку міністерського дослідницького центру (створений міністром внутрішніх справ Кареном Есперсоном для пошуку нових шляхів вирішення проблеми інтеграції іноземців), під час періоду інтеграції іммігранти повинні засвоїти і прийняти мінімум актуальних для датського суспільства норм і цінностей, щоб безконфліктно функціонувати у датському суспільстві. Так, центр зробив вибірку обов'язкових цінностей (повага до конституційних прав, свобода віросповідання, свобода слова, індивідуальна свобода), котрі іноземці повинні підтримувати, щоб стати повноцінними громадянами датського суспільства [5, с. 123].

Починаючи із січня 2015 р., Данія наступна після Австрії ускладнює міграційне законодавство, зокрема скорочує термін дії дозволу на проживання, а заяву біженців на возвращення із сім'єю розглядають тільки через три роки після отримання притулку в країні [7, с. 2]. Також іммігранта можуть депортувати із країни за скоення злочину (наркотики або насилля), щоб навіть він прожив менше дев'яти років (5–6 місяців творчих) в країні [18, с. 1].

У 2016 р. уряд королівства уклав угоду «інтеграції в базову освіту» із низкою компаній. Основна мета домовленості полягає у короткостроковій перспективі забезпечення робочими місцями іммігрантів (із зарплатою в 50–120 крон/годину або 7–16 євро/годину) на два роки, а для біженців – 20 тижнів. При цьому компанії, що працюють за такою схемою, можуть претендувати на отримання фінансового бонусу від держави у розмірі до 40 тисяч крон (5365 євро) [6, с. 1].

Внаслідок збільшення кількості нелегальних мігрантів із Передньої Азії в країні, починаючи із серпня 2018 р., жінок почали штрафувати (1–10 тис. крон) за носіння головних уборів і предметів одягу,

що закривають обличчя в громадських місцях, з 20 грудня цього ж року датський парламент склавив виселення іноземних злочинців на острови, з яких не можна депортувати на батьківщину. Ще досить гостро наприкінці 2018 – на початку 2019 рр. постало питання наявності центрів для мігрантів та біженців. окремі політичні сили висувають гасла, щоб на території країни не було жодного «гето» [2, с. 3].

Отже, міграційне законодавство Данії постійно оновлюється відповідно до вимог часу та спрямоване на регулювання міграційних потоків. Держава постійно контролює та часто змінює правила в'їзду в країну, умови перебування в ній, процедуру отримання громадянства (хоча воно і так найжорсткіше в ЄС). Тому в міграційному законодавстві королівства помітна тенденція до скорочення мігрантів, мінімізації копітів на їхнє утримання.

Список використаних джерел

1. 'AuPairs'. [online] Доступно: <http://www.denmarkvacua.com/Ukrainian/aupairs.html>. (дата звернення 17 лютого 2018).
2. 'В Данії з іюля заработал жесткий план по борьбе с мигрантскими гетто. Что сделали датчане'. [online] Доступно: <https://www.currenttime.tv/a/29333285.html>. (дата звернення: 17 січня 2018).
3. 'Возз'єднання з родичами'. [online] Доступно: <http://helpvisa.com.ua/blog/vozz-ednannya-sim-ji-v-daniji-pravila-provedennya-protseduri>. (дата звернення: 16 січня 2018).
4. 'Возз'єднання з родичами в Данії'. 2017. Місяць, 11 серпня.
5. Галін, С., Манчині, П., 2008. 'Сучасні медіосистеми. Три моделі відносин ЗМІ та політиці', переклад з англ. О. Насиха, К.: Наука, 320 с.
6. 'Данія забезпечить мігрантів роботою на два роки, пропонуючи роботодавцям компенсації'. [online] Доступно: <https://dt.ua/WORLD/daniya-slidom-za-avstriyej-serjozno-posilila-migratsijne-zakonodavstvo-93536.html> (дата звернення: 17 лютого 2018).
7. 'Данія слідом за Австрією серйозно ускладнила міграційне законодавство'. [online] Доступно: <https://tv.ua/ukr/world/geopolitics/daniya-slidom-za-avstriyej-serjozno-posilila-migratsijne-zakonodavstvo-93536.html> (дата звернення: 16 січня 2018).
8. 'Датська вибірковість: залишаемо кращих, депортуюмо найгірших'. [online] Доступно: <https://ua.112.ua/statyi/problem-a-bizhentsiv-v-yes-yaki-varianty-proponuiutievroskeptyky-383004.html>. (дата звернення: 16 січня 2018).
9. 'Дозвіл на роботу / проживання'. [online] Доступно: <http://www.denmarkvac-ua.com/Ukrainian/residence.html>. (дата звернення: 17 лютого 2018).
10. 'ЄС може створити табори для біженців у «непривабливих» країнах – прем'єр Данії', 2018, Європейська правда, 5 червня.
11. 'За времія дії «зовеличного закону» Данія конфіскувала у біженців всього 17 525 доларів'. [online] Доступно: <https://immigrant.today/article/11275-za-vremja-dejstviya-juvelirnogo-zakona-danija-konfiskovala-u-bezhencev-vsego-17-525-dollarov.html>. (дата звернення: 16 лютого 2018).
12. 'Законодавство и политики в области интеграции мигрантов. Сборник законодательства, политики и практики 19 государств в области интеграции мигрантов. Международная организация по миграции', 2011, Перевод с английского, М., 199 с.
13. 'Імміграція в Данію: якісні сучасні варіанти'. [online] Доступно: <https://workland.com.ua/article/immigratsiya-v-daniju-kakie-sushestvuyut-varianty-293>. (дата звернення: 16 лютого 2018).
14. 'Кількість біженців у Данії скоротилася до мінімуму'. [online] Доступно: <http://svitua.com.ua/news/201611/1318>.
15. 'Отримання статусу біженця в Данії'. 2017. Місяць, 11 серпня.
16. 'Образование в Данії'. [online] Доступно: https://www.unipage.net/ru/study_in_danmark. (дата звернення: 16 лютого 2018).
17. 'Оформление и получение гражданства Данії'. [online] Доступно: <https://visasaw.ru/emigration/europe-emigration/kak-poluchit-grazhdanstvo-v-danii.html>. (дата звернення: 16 лютого 2018).
18. Панкратов, С. 'Дания избавляется от «нежелательных иностранцев」. [online] Доступно: http://radiovesti.ru/article/show/article_id/14261. (дата звернення: 17 лютого 2018).
19. 'Робота в Данії'. [online] Доступно: <https://news.eurabota.ua/uk/denmark/employment/robota-v-danii/>. (дата звернення: 16 лютого 2018).
20. Тарасенко, Н., 2018. 'Надзвичайний саміт ЄС у Брюсселі спроба розв'язання кризи біженців у Європі', Україна: події, фокуси, коментарі, №13, с.10–19.
21. Проскуріков, І., 2018. 'Тепер, щоби отримати громадянство Данії, треба потиснути руку меру. Навіть тим, кому не дозволяє релігія', Заборона, 22 грудня.
22. 'У Данії вперше конфіскували гроші у прозачів притулку за «зовеличним законом」, 2016, Європейська правда, 30 червня.
23. 'Як отримати громадянство Данії'. [online] Доступно: <http://www.college-hq.com/ukr/kak-poluchit-grazhdanstvo-danii/>. (дата звернення: 17 лютого 2018).

References

1. 'AuPairs'. [online] Dostupno: <http://www.denmarkvacua.com/Ukrainian/aupairs.html>. (data zvernenija 17 lютого 2018).
2. 'V Danii s iulya zarabotal zhestkij plan po bor'be s migrantskimi getto. Chto sdelali datchane (Since July, Denmark has earned a tough plan to combat migrant ghettos. What did the Danes do)'. [online] Dostupno: <https://www.currenttime.tv/a/29333285.html>. (data zvernenija: 17 sijchnya 2018).
3. 'Vozz'ednannja z rodychamy (Reunion with relatives)'. [online] Dostupno: <http://helpvisa.com.ua/blog/vozz-ednannya-sim-ji-v-daniji-pravila-provedennya-protseduri>. (data zvernenija 16 sijchnya 2018).
4. 'Vozz'ednannja z rodychamy v Danii' (Reunion with relatives in Denmark), 2017, Migranti, 11 serpnia.
5. Gallin, S., Manchinі, P., 2008. 'Suchasni mediosystemy. Try modeli vidnosyn ZMI ta polityky (Modern media systems. Three models of media relations and politics)', pereklad z angl. O. Nasyka, K.: Nauka, 320 s.
6. 'Danija zabezpechtyt' migrantiv robotou na dva roky, propozujuchy robotodavcjam kompensacii' (Denmark will provide migrants with work for two years, offering employers compensation). [online] Dostupno: <https://dt.ua/WORLD/daniya-bude-platiti-migrantam-za-robotu-do-16-yevro-v-godinu-zmi-202862.html>. (data zvernenija: 17 lютого 2018).
7. 'Danija slidom za Avstriyej serjozno uskladnila migracijsne zakonodavstvo (Denmark, following Austria, seriously complicated the migration laws)'. [online] Dostupno: <https://tv.ua/ukr/world/geopolitics/daniya-slidom-za-avstriyej-serjozno-posilila-migratsijne-zakonodavstvo-93536.html> (data zvernenija 16 sijchnya 2018).
8. 'Dats'ka vybirkovist': zalyshajemo krasnyh, deportujemy najgirshyh (Danish selectivity: we leave the best, we deport the worst)'. [online] Dostupno: <https://ua.112.ua/statyi/problem-a-bizhentsiv-v-yes-yaki-varianty-proponuiutievroskeptyky-383004.html>. (data zvernenija 16 sijchnya 2018).
9. 'Dovril na robotu / prozhyvannya (Work permit / residence permit)'. [online] Dostupno: <http://www.denmarkvac-ua.com/Ukrainian/residence.html>. (data zvernenija: 17 lютого 2018).
10. 'JeS moze stvortyti tabory dijbizhenciv u neprybavlyvym krainah - prem'yer Danii' (The EU can set up refugee camps in 'unattractive' countries – the prime minister of Denmark), 2018, Evropejs'ka pravda, 5 chervnya.
11. 'Za vremja dejstviya juvelirnogo zakona' Danija konfiskovala u bezhencev vsego 17 525 dollarov (For the duration of the jeweler law Denmark confiscated from refugees only 17 525 dollars)'. [online] Dostupno: <https://immigrant.today/article/11275-za-vremja-dejstviya-juvelirnogo-zakona-danija-konfiskovala-u-bezhencev-vsego-17-525-dollarov.html>.

za-vremja-dejstvija-juvelirnogo-zakona-danija-konfiskovala-u-bezhencev-vsego-17-525-dollarov.htm. (data zvernenija: 16 lютого 2018).

12. 'Zakonodatel'stvo i politika v oblasti integracii imigrantov. Sbornik zakonodatel'stva, politiki i praktiki 19 gosudarstv v oblasti integracii imigrantov. Mezhdunarodnaja organizacija po migracii (Legislation and policy in the field of integration of migrants. The collection of laws, policies and practices of 19 countries in the field of integration of migrants. International Organization for Migration)', 2011, Perevod s anglijskogo, M., 199 s.

13. 'Imigracija v Daniju: kakie sushhestvujut varianty (Immigration to Denmark: what are the options)'. [online] Dostupno: <https://workland.com.ua/article/imigratsiya-v-daniyu-kakie-sushhestvuyut-variantyi-293>. (data zvernenija: 16 lютого 2018).

14. 'Kil'kist' bizhenciv u Danii skorotylasja do minimumu (The number of refugees in Denmark has been reduced to a minimum)'. [online] Dostupno: <http://svitaa.com.ua/news/201611/1318-kilkist-bizhenciv-daniyi-skorotylasja-minimumu>. (data zvernenija: 16 lютого 2018).

15. 'Otrymannja statusu bizhencja v Danii' (Getting a refugee status in Denmark), 2017. *Migrant*, 11 serpня.

16. 'Obrazovanie v Danii (Education in Denmark)'. [online] Dostupno: https://www.unipage.net/ru/study_in_denmark. (data zvernenija: 16 лютого 2018).

17. 'Oformlenie i poluchenie grazhdanstva Danii (Applying for and obtaining Danish citizenship)'. [online] Dostupno: <https://visasam.ru/emigration/europe-emigration/kak-poluchit-grazhdanstvo-v-danii.html>. (data zvernenija: 16 лютого 2018).

18. Pankratov, S. 'Danija izbavlyaetsja ot «nezhelatel'nyh inostrancev» (Denmark gets rid of «undesirable foreigners»)'. [online] Dostupno: http://radiovesti.ru/article/show/article_id/14261. (data zvernenija: 17 лютого 2018).

19. 'Robota v Danii' (Work in Denmark). [online] Dostupno: <https://news.eurabota.ua/uk/denmark/employment/robota-v-daniyi/>. (data zvernenija: 16 лютого 2018).

20. Tarasenko, N., 2018. 'Nadzvychajnyj samit JeS u Brüsseli jak sproba rozw'язannja kryzy bizhenciv u Jevropi (EU Extraordinary Summit in Brussels as an attempt to resolve the refugee crisis in Europe)', *Ukraina: podii', fakty, komentari*, №13, s.10–19.

21. Proskurjakov, I., 2018. 'Teper, shhoby otymaty grazhdanstvo Danii', treba potysnutu ruku meru. Navit' tym, komu ne dozvoljaje religija (Now, in order to obtain the citizenship of Denmark, we must shake the hand of the measure. Even those who do not allow religion), *Zaborona*, 22 grudnia.

22. 'U Danii vpershe konfiskovaly groshi u prohachiv prytalku za «juvelirnym zakonom» (In Denmark, for the first time, confiscated money from asylum seekers for «jewelry law»)', 2016, *Jevropejs'ka pravda*, 30 chervnya.

23. 'Jak otymaty gromadjanstvo Danii' (How to get Danish citizenship). [online] Dostupno: <http://www.college-hq.com/uk/kak-poluchit-grazhdanstvo-danii/>. (data zvernenija: 17 лютого 2018).

* * *